

Kirkkohallituksen yleiskirje nro 22/2024 21.8.2024

Rippisalaisuus ja vaitiolovelvollisuus kirkossa -asiakirja on julkaistu

Kirkon työntekijöiden vaitioloa ja ilmoitusvelvollisuutta säätelevä lainsäädäntö on muuttunut ja tästä syystä siihen liittyvää ohjeistusta on päivitetty. Uusi asiakirja on nimeltään *Rippisalaisuus ja vaitiolovelvollisuus kirkossa*, ja se kokoaa yhteen seurakunnan työntekijöitä koskevan vaitiolon ja ilmoitusvelvollisuuteen liittyvän ohjeistuksen. Asiakirja korvaa aiemman *Aika puhua – aika vaieta. Rippisalaisuus kirkossa* -asiakirjan.

Kirkkohallituksen virastokollegion hyväksymässä päivitettyssä asiakirjassa täsmennetään rippisalaisuuden piiriin kuuluvan sielunhoidon määritelmää, otetaan huomioon muuttunut lainsäädäntö ja toimintaympäristössä tapahtuneet muutokset sekä huomioidaan eri työntekijäryhmät. Asiakirja jakautuu kolmeen osaan:

1. Pappeja koskeva osuus, erityisesti rippisalaisuus ja sen soveltaminen.
2. Seurakunnan muita työntekijöitä koskeva osuus.
3. Muun lainsäädännön vaikutus seurakunnan työntekijän vaitiolo- ja ilmoitusvelvollisuuteen.

Rippisalaisuuden mukaisen sielunhoidon määrittely

Rippisalaisuudesta on säädetty kirkkolain 7 luvun 9 pykälässä ja sen alaan kuuluvat rippi ja sielunhoito. Rippisalaisuuden mukainen erityinen vaitiolo koskettaa pappeja ja lehtoreja. Asiakirjassa on määritelty aiempaa selkeämmin sielunhoito, kun siihen sovelletaan rippisalaisuuden mukaista vaitiolovelvollisuutta. Sielunhoidollinen keskustelu papin kanssa olisi rippisalaisuuden alainen, jos

1. keskustelu on luottamuksellinen tai sellaiseksi pääteltävissä
2. yksityinen ja
3. siinä on uskonnon harjoittamisen näkökulma eli tietoinen halu keskustella nimenomaan papin kanssa.

Asiakirja on julkaistu [Rippisalaisuus ja vaitiovelvollisuus kirkossa](#) -nettisivujen sisällönä.

Lisätiedot: asiantuntija Sari-Annika Pettinen, sari-annika.pettinen@evl.fi

Kirkkohallitus

Pekka Huokuna
kansliapäällikkö

Petri Määttä
kirkkoneuvos

ISSN 1797-0326